

Dag 13: 30 September: Sequoia's

Goed geslapen deze keer. Een lekker ontbijt. Er hangt een lage mist over de bergen. Hoog bij de toppen zullen we niet veel zien. We besluiten wat lager te blijven en vooral de misselijk makende bochten te vermijden. Op een half uurtje rijden zijn er de Sequoia's. De oeroude mammoetbomen. Er zijn er die meer dan 3000 jaar zijn!!!

Aan de parking haalt een shuttlebus ons op en dropt ons iets verder aan de start van een wandelpad langs de oudste Sequoia's. De machtigste boom is de Grizzly-Giant. Een metersdikke stam en hogerop zijtakken als nog eens dikke bomen en dat reikt zo soms tot 91 meter hoog. Hoger dan de 84m hoge IJzertoren. Kan je dat voorstellen? Deze duizendjarige giganten tonen op een of ander manier charmant aan. Het gevoel van een vriendelijke reus die glimlachend, meewarend en ook onverstoord neerkijkt om die kleine mensjes, die 3 kleine Belgjes. Jongens toch, je moest eens weten wat ik weet... wat ik al meegemaakt heb.

Sinds halfweg achttienhonderd dachten de mensen om de bomen van bosbranden te beschermen. Wat blijkt nu, dat er beter nu en dan een bosbrand de lage bomen wegbrandt, zodat jongere Sequoia's beter kunnen groeien. De zaden van hun denappels hebben trouwens de asgrond nodig om te kiemen. Net zoals het natuurgeweld de afgelopen weken steeds weer duidelijk maakt, we kennen er niet veel van.

Het wandelpad gaat gezapig omhoog. Wel 500 Sequoia's in het bergbos staren ons aan. Hoe hoger we komen, hoe grauwer de lucht. Al gauw begint het te druppen. Verdorie, Ghislain heeft mijn jasje aan dat veel beter de natte regen tegenhoudt dan mijn KW-jasje. De regen komt er zo door. Waterafstotend bespuiten, zoals schoenen, zegt Lieve. Daar is het te laat voor. Ik ril als er bovenaan de berg nog eens ijzige wind waait. Ghislain is zo vriendelijk om de jasjes te wisselen.

Maar het begint nog verder door te regenen en met grote stappen reppen we ons naar beneden. Kletsnat komen we aan de bushalte. Daar staat een pak volk in rijen te wachten, maar we kunnen nog net mee met de eerste bus.

Op de terugweg eet Ghislain een halve zak chips op. Hé en vanavond geen honger meer hebben zeker? In Oakhurst, waar ons hotel is, genieten we in een Starbucks van een koffie of chocomelk, een soort zoetekoek en een bananenkoek. Het doet deugd.

Onze kleren zijn al wat opgedroogd als de in het hotel aankomen. We besluiten eens goed op te warmen in de hottub. Amai warm. Gelukkig is er ook een zwembadje, maar als het bellen begint te regenen is het in de hottub toch leuker. Moet je ons zien zitten. Na de inspanningen van de afgelopen weken hebben onze spieren dat verdiend. De brillen dampen aan van de vochtige warmte. Legt Ghislain zijn bril wel niet op de badrand om er dan even later pardoos op te gaan zitten. Zie je wel dat Ann had moeten meegaan, zegt hij. En nu? Met voorzichtig plooiwerk lukt het om te rechten en ook zonder schroevendraaier lukt het om het glas er in te klikken.

Intussen zijn onze droge kleren nat van de regen. Met enkel een handdoek rond ons lopen we door het straatje naar onze kamers. Een Chinese in warme regenjas en fototoestel glimlacht als ze ons passeert. Ze besluit wijselijk om onze six-pack niet te fotograferen.

We relaxen nog wat in onze kamer. Mijn was is droog, strijken hoeft niet zeker.

In het hotelrestaurant is het opnieuw druk. Even geduld. Zoals zo dikwijls deze reis zijn er steeds wel Chinezen in de buurt. Of Japannezen we zien het verschil niet. Aan de spleetog die naast ons zit vragen we vriendelijk waar het verschil zit. Hij weet het ook niet! Of toch niet zeker. Iets meer dan 1 kans op 2 dat hij juist zit. Intussen zit Ghislain te staren naar een dame met de letters 'MILF' op haar pet. Ze heeft het in de gaten en vraagt van waar we komen. Gelukkig krijgen we net dan sein dat we kunnen aanschuiven aan tafel. Enfin, het wachten wordt weerom beloond met een lekker gerecht. Tevreden van deze relaxe dag gaan we slapen. De bijzonderste zaken wat we op deze reis wilden zijn afgevinkt. Niets moet nog, alles mag. Met dat uitgangspunt vertrekken we morgen naar de wijngebieden van de Nappa-vallei. Dat belooft!